

El bufador

(ALDC, II, 294. El bufador)

(Els resultats es refereixen: *a*) al tub de canya o de metall que servia per a bufar al foc i avivar-lo; o *b*) a una espècie de caixa flexible que fa vent quan s'acciona amb les mans; els dos referents s'especifiquen als comentaris de l'ALDC.)

Sobre la idea de *bufar* s'han format *bufador* (var. *bufadora*), a les Balears i sud del País Valencià (veg. mapa 185), i *bufet*, al Rosselló, que deu ser un manlleu a l'oc. *bufet*, *bofet*. *Manxa* deriva del llat. MANTICA 'saquet, alforja', d'on s'ha format el dim. *manxó* per a distingir-lo de la manxa dels ferrers; la mateixa motivació, però amb significat forà, es troba en el cast. *fuella* 156, 160.

Altres mots es basen: *a*) en la matèria (*canya* [de bufar] 121, 168; *canya foradada* 140; *tros de cana* 99); *b*) en la idea de 'objecte cilíndric foradat' (*canó* [de bufar al foc] 84; *canut* [de canya] 95, 104, 110, 119, 159, der. de *cana* < llat. CANNA, sense palatalització de -NN-, com en *canó*, *cana*; *trompa* 76, 175; el castellanisme *tubo* 97, 98); o *c*) en la idea de 'conduïde llarguer' (*canalot* [de canya] 8, der. de *canal* amb el sufix diminutiu -ot).

Manxa i *bufador* són els mots normatius.

